

1. Písničky umíme jak loďky skládat,
natáhnem struny ze zrzavejch lan.
Můžete cestou nám na pozdrav mávat,
pádlujem trsátkem do dávnejch rán.
Na řece času a danajskejch darů
přemůžem línej a šedivej proud.
V peřejích slibů a iluzí cárů
nazpátek budeme s nadějí plout.
R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů,
do cíle zbejvá už jedinej den,
plujeme s nákladem modřin a šráků
kormidlem otáčí kapitán sen.

2. Nad vohněm pohledu neuhnou voči,
ubýde marnejch a zbytečnejch slov.
Slunce, ten bláznivej nebeskej kočí,
nad vodou změní se v tekutej kov.
Z totemů zbyl aspoň voharek malej,
písničku beze slov budeme hrát.
Z pramínku pod skalou na zdraví nalej,
bude nám chutnat než pudeme spát.
R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů,
do cíle zbejvá už jedinej den,
plujeme s nákladem modřin a šráků,
kormidlem otáčí kapitán sen.

3. I když nám někdo už útratu sečet,
pelyňku talíř a chleba a sůl,
eště se umíme chechtat a brečet,
nezbylo na dýško jen holej stůl.
Voláme plavce, co příběhy znali,
po řece času se vracíme zpět.
Ze zátok, kde sme svý písničky psali,
vyplovává loďka do klukovskejch let.
R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů,
do cíle zbejvá už jedinej den,
plujeme s nákladem modřin a šráků,
kormidlem otáčí kapitán sen.